

ellid, ja üks neist sedda mitte õiete teinub, mis ja kuida ta olleks piddand teggema, et kindrali suuda tussist vihha täis sal, ja temma selle innimesse peale tormas temmale hõpa andma. Kui sedda jo liast sal, — teggi üks pealik ennast julgeks, läks temma juure, ja ütles: Kindral Suvarow on meile fäsku andnud, et pealikud emma vihha peawad tallitsema, egga jalgi ommas vihhas soldatid nuhtlema. — Kui s nenda, ütles Suvarow, siis pean Kindrali sõnna kuulma. Ja ta seisis seälsammas paigas sõmasti.

9. Kuida sa metsa huid, nenda kollab mets wasta.

Innimessele kes ühhestilmaga, juhtus hontu warra teine wasto tulsema, kel fuur

selgas olli. Eesimenne tahtis sedda pilkada ja ütles: terre hommikud küllamees, õige warra jo osled foormaga wåljalainud. Teine kostis: sinna mötled, wennikenne! warra ollewad, fest et páike agga ühhest afnast sunno tappa paistab; jubba ammužki kõrgel!

IO. Arv ees, nou ja teggu tagga.

Kaks külla poissi teggid Karro Hansole ükskord paljo melebaigust. Temma felis neid kül, ja ütles: jácke mo ouua puud rahhale, ja árge lopige kiwwidega okse wiggaseks; — agga neminad ei hoolind sennest, joeksid árra, tullid nattufse aia párrast jásse taggas, ja hafkasid emma wanna tämpusid teggema. Wan-